

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

xxvij. Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se vltro offerent. Eff. rre enūtiare: quale est: si dixeris: Cybele cū vnico l: & cū geminato l Cybele offerri potest.

Effror. Require in dictione Effero.

Effigia. Require in dictione Effigies.

Effigies & effigia in recto declinari pōt: teste Nonio. Iuue. saty. xv. Effigies sari nitet aurea cerco pytheci. Aphanus. Cuius resuscitat imago: cuius effigia.

E ante G

Egeo eges. Requi. in dictione Ectasis.

Egredior accō & abltō iungit: teste Ser. sup lib.

ñ. ænei. Salusti. Raro egressa fines suos. Horati.

Egressum magna me cepit Aricia Roma.

E ante L

Elegeia. Require in dictione Elegia.

Elegia cū vnico l & i latino scribit. & dici potest

miseria. & pducit apud poetas penultimā syl.

Sta. li. siluarū. i. Quas inter multū perulans ele

gia propinquat. Martia. Detineat cultis aut ele

gia comis. Antonius Panormita in epistola ad

Lamolam. Induit ad vires vultus elegia deaz.

Nonnunq pentasyllaba dictio elegia effert: &

tunc penultima syllaba corripit. Oui. de reme

dio. Blanda pharetratos elegia nutrit amores.

Idem lib. iij. de sine titulo. Venit odoratos ele

gia nexa capillos. Idē in epitaphio Tibulli. Fle

bilis indignos elegia solue capillos. Qd Do

mitius sup epistolā Sapphus nō pcepit. Nā cū

apud poetas (vt Domitius) penultimā syllabā

elegia dictio scz tetrasyllaba pductā habeat: in

eadē Sapphus epistola: emendare (vt etiā alibi

solet) elegia cōfor debuit: nō approbare: vt ele

gia legeret. Quod si apud Oui. tetrasyllaba di

ctio (vt idem legendū affirmat) elegia enuntiet:

primā & secundā syllabā produci: necnō & pe

nultimā corripere necesse est: cōtra omniū aliorū

poetarū auctoritatē: immo etiā cōtra seipsum.

Vnde & alibi idē Oui. inquit. Tantū se nobis

elegi debere fatent. Et Tibull. ait. Nec profunt

elegi: nec carminis auctor Apollo. Boetius. Et

veris elegi fleibus ora rigant. Iuue. Impune er

go mihi recitauerit ille togatas Hic elegos. Hoc

pari errore ductus etiā est Tortelli. in dictione

elegia. Sunt qui ab elegia diminutive eligidion

formari volunt. Persi. Non si qua elegidia cru

di Dictarunt proceres.

Elephantus. Require in dictione Elephas.

Elephas cū vnico l cōmunis gen. est. Et a grō græ

co ελεφάντης: nostri etiā hic elephantus in

recto dixerūt. Iuue. Quatinus hic nō sunt & ve

nales elephāti. Hiero. in lib. i. Machabeos: ca. i.

Et intrauit in ægyptū in multitudine graui in

curribus: & elephātis & equitib: & copiosa na

uiū multitudine. Et nonnunq pro eboze: hoc est:

pro ipsius elephantū dente ponit. Virg. in geor. In forib: pugna ex auro: solidosq: elephāto. Elephas itē mōs est circa Nilū fluuiū: vt in cosmograpia Prole. ostendit.

Elleborū. Require in dictione Elleborus:

Elleborus absq: aspiratione iniri: vt vult Geor

gius Merula: & cū duplicato l: & elleborū decli

nari pōt: qd tñ Apule. & Tortell. cū aspiratiōe

hac videlicet scriptura helleborū annotari præ

cipiunt. Herba est purgatoria:

Eleusia. Requi. in dic. Eleusis. Eleusin. Ibidē

Eleusis cū vnico l & eleusin i recto declinari pōt:

teste Ser. sup. i. geor. Sta. lib. thæba. xij. Hos Sa

lamis populos illos cerealis Eleusin: vrbs est in

Thera attica insula: teste Prol. a qua insula ipsa

tota Eleusina cognominata est.

Elix. Require in dictione Elex.

Elumbis & elumbus tertia & secūda dedinatiōe

declinari potest. Vnde Pompeius ait. Elumbū

auulso lumbo.

Elumbus. Require in dictione Elumbis.

E ante M

Emio. Require in dictione Emo.

Emo tertie cōiuga. facit in pō emi: in supino em

pū. Emio qrtæ format pū emiui: supinū emi

tū: mi syllā. pducta: quoz nota est fectio.

Empyrū. Req. in dic. Emporiū Emporiæ. Ibidē

Emporium locus est mercatus & nundinatiōis:

& latine dici pōt Emptoriū. Est & eodē nomie

vrbs in Italia: alias Firmū nominatū: teste Stra

bone. Emporiæ pluralis tñ num. duo sunt opi

da: dicente Lurio: Emporia duo opida erāt mu

ro diuisa. Vnū græci habebāt a Phocæa: alterū

Hispani. De phocæicis meminit Syl. lib. iij. quō

ait. Phocæicæ dāt Emporiæ: dat Tarraco pubē

Empyrum cū y græco dici pōt ignitū: sicut di

pyrum: bis ignitum. Martia. Quid tibi vis Di

pyrum qui phaetonta facis?

Emptorium. Require in dictione Emporium

E ante N

Enormis & enormus tertia & secūda declinati

one declinari potest.

Enscula. Require in dictione Ensis.

Ensculus. Ibidem.

Ensis masculini generis est: & format per dimi

nutionē ensculus ensacula: testibus Probo: Pri

sciano. Genus est gladij.

Enthymema huius enthymematis: & hoc enthy

mematū in recto declinari potest: & cū th aspi

rato & y græco scribit. Iuue. saty. vi. Torqueat

enthymema: ne historias sciat omnes. Genus

ē argumētū: ex vno assumpto cōcludēs. Quint:

dixit enthymema esse omne qd mēte cōcipimus

Enthymematum. Require in dicti. Enthymema

E ante P

Epectasisicū & exilibus scribit: & dici pōt porre

G iij